

3
300-lecie

*Cechu
Rzeźników
w Mikołowie*

13 czerwca 1937 r.

300-lecie

*Cechu
Rzeźników
w Mikołowie*

13 czerwca 1937 r.

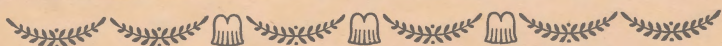
Rzeźnictwu Cześć!

Rzeźnictwu cześć! Dobrobyt z niego wzrasta
Radością tchnie zadowolony lud;
I kwitnie kraj, powstają wsie i miasta,
Gdy z nieba Bóg pobłogosławi trud.
Więc okrzyk nam pozwólcie gromko wznieść:
Rzeźnictwu Cześć! Rzeźnictwu Cześć!

Rzeźnictwu Cześć! Od rana do wieczora
Rozbrzmiewa stuk, a czoła rosi pot;
To nasza brać, wśród pracy dźwierży skora
Narzędzie w dłoni, topór, nóż czy gnot
Więc okrzyk nam pozwólcie gromko wznieść:
Rzeźnictwu Cześć! Rzeźnictwu Cześć!

Rzeźnictwu Cześć! Gdy spracowane dłonie,
skończywszy dzień w wieczorny spoczną czas,
Niech rażno pieśń w rodzinnym zagrzmi gronie,
Dziękczynna pieśń niech krzepi nas i was.
Więc okrzyk nam pozwólcie gromko wznieść:
Rzeźnictwu Cześć! Rzeźnictwu Cześć!

Rzeźnictwu Cześć! Życzenie to dzisiejsze,
I wspólna myśl i wspólny serca stuk;
Ojczyzny wzrost niech sprawią cechy bratnie,
A jako my, niech czyni syn i wnuk.
Więc okrzyk nam pozwólcie gromko wznieść:
Rzeźnictwu Cześć! Rzeźnictwu Cześć!

Starosta powiatu pszczyńskiego
Dr Jarosz

Dostojnemu Jubilatowi

*Cechowi Rzeźników-Wędliniarzy
w Mikołowie*

W dniu uroczystości 300-letniego istnienia składam najserdeczniejsze życzenia. Niech Cech Rzeźników-Wędliniarzy w Mikołowie, pomny swej tradycji i dbały o cześć i honor rzemiosła, nadal wsółpracuje nad podniesieniem dobrobytu miasta i dostarcza społeczeństwu dobrych rzemieślników, kochających Boga i Ojczyznę — Polskę.

(—) Jan Koj, burmistrz i poseł.

Napisał R. Matula,
Sekretarz Cechu.

Historia

Cechu Rzeźników-Wędliniarzy w Mikołowie

Cech Rzeźników i Wędliniarzy w Mikołowie jest najstarszym z organizacyj cechowych na terenie naszego miasta. Jeżeli dziś 13 czerwca 1937 r. obchodzimy uroczystość 300-letniego istnienia tego Cechu, to jest to faktem sprawdzonym w archiwach Ks. Pszczyńskiego. Jednak rzemiosło rzeźnicze usadowiło się na terenie dzisiejszego miasta Mikołowa już o wiele set lat wcześniej, bo już prawie z początkiem XIII wieku mieszkali tu pierwsi rzeźnicy.

Nawet legendarnie wiąże się nasze rzemiosło rzeźnicze z samym powstaniem osiedla Mikołowa.

Bo mianowicie jak podanie głosi, które jeszcze dziś starszym obywatelom Mikołowa jest znane, to niegdyś dawno temu — w końcu XII wieku — prowadziła przez dzisiejszy Mikołów główna droga z Pragi do Krakowa i tą drogą odbywały się bardzo często transporty kupieckie, między innymi gnali wtedy również rzeźnicy i handlarze całe stada bydła na targi, a trafiało się często, że właśnie na terenie dzisiejszego Mikołowa zatrzymali się, by bydłu dać wypocząć, a kupcom samym posilić się i przenocować.

Tak też pewnego razu, gdy ci rzeźnicy z wielkim transporterem bydła tu nocowali, spotkało ich nie małe nieszczęście, gdyż niespodziewanie zachorowało im wszystko bydło. W rozpacz o tak wielką stratę prosili Boga o pomoc, a w końcu ślubowali, że skoro ich Pan Bóg wysłucha i bydło wyzdrowieje, to wtenczas przyrzekają zbudować kaplicę na cześć św. Mikołaja. Przez gorące prośby uzyskałi łaskę Bożą i bydło w krótkim czasie wyzdrowiało, więc ze wdzięczności ku św. Mikołajowi zbudowali owi handlarze wspólnie ze rzeźnikami ślubowaną kaplicę, którą jeszcze dziś oglądać można przy ulicy Dworcowej.

Równocześnie osiedliło się na stałe około tej kaplicy kilku masarzy, i tak ci masarze rozpoczętkowali właśnie rozbudowę osiedla dziś tak chlubnego miasta Mikołowa.

I nie ulega to wątpliwości, gdyż jak w starych księgach czynszowych, które się znajdują na zamku ks. Pszczyńskiego, wyczytać można, to już w roku 1287 istnieć miały na terenie dzisiejszego miasta Mikołowa pierwsze jatki rzeźnicze, w których jedy-

nie kwalifikowanym i zorganizowanym rzeźnikom wolno było sprzedawać mięso, czy też wyroby mięsne.

To samo twierdzi niemiecki uczony prof. Bartsch z Wrocławia w jego dziełach geograficznych o Śląsku, który w jednej z ksiąg stwierdza, że w Mikołowie już od setek lat źródłem dochodów był handel bydłem i solą.

Jednak mimo, że w archiwaliach znaleźć można pewne wzmianki, iż rzeźnicy w Mikołowie już w roku 1287 rozpoczęli tu proceder rzemieślniczy — to jednak nie można odszukać, czy już wówczas istniały dla nich pewnego rodzaju przywileje na piśmie, czyli tak zwane statuty.

Dopiero w urbariuszu ziemi pszczyńskiej z roku 1629 są dokładnie podane prawa i obowiązki dla rzeźników z Mikołowa, tam też znaleźć można na stronie 89 zapiszek następującej treści:

„Fleischer So viel derer jederzeit vorhanden, zinset ein jedweder der Herschaft des Jahres geschmelzt Inslet 1 Stein.....“

Zaś w roku 1636 udzielił ówczesny władca ziemi pszczyńskiej rzeźnikom w Mikołowie pierwsze przywileje na piśmie, w których ustalili, że Cech Rzeźników w samym mieście Mikołowa składać się ma z 5 jatek względnie samodzielnych mistrzów, a nie wolno było nikomu więcej w mieście, czy też obszarze kościelnym dalszych jatek rzeźnickich otwierać.

Jeszcze ostrzejsze przepisy dotyczące się rzeźnictwa znaleźć można w urbariuszu z roku 1746 dawniejszego Okręgu Urzędowego Kuźnicy pod Mikołowem, gdzie zapiszek powiada, że Cech Rzeźników w Mikołowie posiada prawo miłowe, w myśl którego nikt w promieniu jednej mili nie może bić zwierząt na szkodę cechui.

Niestety Cech nie posiada tych pierwszych przywilejów w oryginalach, a winą tego był pożar, który w roku 1794 strawił całe miasto Mikołów wraz z ratuszem i archiwem. Więc dziś można jedynie niektóre tylko odpisy i tłumaczenia tak starych aktów odnaleźć, które przeważnie tłumaczone są w języku niemieckim, najwięcej z nich znajduje się na zamku w Pszczynie, a niektóre w Kurii Biskupiej w Krakowie, a to dlatego, iż dawniej Mikołów przynależny był do Diecezji Krakowskiej. Nie świadczy to jednak, by rzemiosło czy też rzeźnictwo wówczas rządziło się po niemiecku, ale przeciwnie gdyż nawet jeszcze w połowie XIX wieku posługiwano się w naszym Cechu pisownią polską, a świadectwem tego są poniekąd protokoły i drukowany wiersz domorosłego poety, wydany z okazji 25-letniego sprawowania urzędu starszego cechmistrza przez Augustyna Pifkę z roku 1884. Obecnie kieruje się Cech 4-tym z rzędu statutem, zatwierdzonym już przez władzę polską z dnia 4 grudnia 1936 r.

Po przejęciu wierzchności na Śląsku przez Polskę, postanowili członkowie ufundować polski sztandar cechowy, co też im się udało i w dniu 15 lipca 1929 r. odbyła się uroczystość poświęcenia naszego nowego sztandaru. Wtenczas liczył nasz Cech, obejmujący swym zakresem działanie Okręgu Sądu Grodzkiego w Mikołowie

58 członków, obecnie liczy ich 60, w tym 1 honorowego starszego, cechmistrza p. Franciszka Lazarka z Mikołowa oraz 4 honorowych członków pp. Józefa Pifkę z Mikołowa, Emanuela Wodeckiego z Orzegowa, Juliusza Kalisza z Wyr i Ryszard Filipka z Mikołowa.

Do rzędu wybitnych pracowników cechowych należy rodzina Pifków. Świadczy o tym ogłoszony drukiem wiersz domorostego poety:

**Na 25-letnią rocznicę urzędu swojego,
naszemu czcigodnemu Panu Cechmistrzowi
AUGUSTYNOWI PIFKO.**

Mikołów, dnia 15-go stycznia 1884 r.

W naszym miasteczku zwanym Mikołowem,
Jeszcze nie było, to niech każdy powie,
Dwadzieścia pięć lat, iżby kto to dożył,
Urząd Cechmistrza, tak długo prowadził.

Ktoby to myślał, że w piwnicy taki,
Gdzie ludzie zjadają polewki i flaki,
Których to On tak dobrze traktuje,
Że im to lepiej jak piwo smakuje.

On się też za to okropnie wynosi,
Żadnego z nas, tu na piwo nie prosi,
Jedźcie krupnioki, i także kielbasy,
Gdyż na masarzy są nie dobre czasy.

Jest też to prawda boć same trychiny
Każdego z nas tu obżerą bez winy,
A myśmy przy tym wszyscy są tak zdrowi,
Że nawet w kapsie dziura się wyrobi.

Ej cóż tam mamy frasować się wielce,
Przecież ten hrobok raz na świecie zdechnie,
Mark jest okrągły, trychin długowaty,
Jak on raz zdechnie, będą lepsze czasy.

Przestańmy już też o tem wszystkim śpiewać,
Dziś nam potrzeba i głowę pokiwać,
Jak to nasz Cechmistrz nam się wszystkim dziwa,
Boć tu ogląda owoc swego żniwa.

Augustyn Cechmistrz, Żonka Katarzina,
Pochwały godna nie jak wszelka inna,
Lat pięćdwadzieścia współ się trudniła,
Każdą szklaneczkę dla Cechu czyściła.

Więc za Ich zabiegi także wszelkie trudy,
Wiwat wołajmy bez wszelkiej obłudy,
Bóg Go niech chowa naszego Cechmistrza,
Żeby on pożył jeszcze i lat trzysta.

Wiwat niech żyją!

Obeeny Zarząd Cechu

Śp. Augustyn Piłko

Śp. Karol Piłko

Śp. Teodor Pifko

Józef Pifko

Józef Turczyk, obecny st. cechmistrz

Antoszyk, kier. szkoły

Znani starsi cechmistrzowie

1) Augustyn Pifko	1859—1884
2) Józef Pilar	1884—1895
3) Karol Galus	1895—1903
4) Paweł Kozak	1903—1908
5) Franciszek Lazarek	1908—1913
6) Teodor Pifko	1913—1926
7) Franciszek Lazarek	1926—1929
8) Karol Pifko I	1929—1933
9) Jan Piecha	1933—1936
10) Karol Pifko II	1936—1937
11) Józef Turczyk, obecny starszy cechmistrz.	

Zmarli członkowie

1) Augustyn Pifko	15) Augustyn Tyrol
2) Karol Pifko, senior	16) Karol Szczepanek
3) Herman Wagner	17) Józef Szczepanek
4) Paweł Wagner	18) Józef Mordeja
5) Paweł Kozak	19) Józef Turczyk
6) Karol Galus	20) Teofil Gutman
7) Jan Ćmok	21) Teodor Pifko
8) Ludwik Ceglarek	22) Franciszek Machulec x
9) Juliusz Lebiecki	23) Maksymilian Prauzer
10) Robert Furman	24) Franciszek Korczyk
11) Augustyn Furman	25) Wiktor Adamek
12) Józef Duda	26) Antoni Wilczek
13) Józef Fica	27) Rudolf Krystof
14) Józef Pilar	28) Augustyn Pisarski

Cześć Ich Pamięci!

Józef Sierakowski

Józef Sierakowski, mistrz rzeźnicki, jeden z najdzielniejszych bohaterów powstania kwietniowego 1794 r., którego zasługi są zapisane w złotej księdze mieszczaństwa warszawskiego, pochodził z Kościana w Wielkopolsce, a do Warszawy przywędrował wraz ze swoim bratem, Dominikiem i przez ożenek osiedlił się w Warszawie, gdzie zajął poczesne miejsce wśród rzeźników i kupców Stolicy, mieszkając w posesji swojej przy ul. Krzywe Koło Nr. 3, do dziś istniejącej. W roku 1793 Józef Sierakowski zostaje dzięki swym zaletom i zasługom starszym Cechu Rzeźników, znanym w całej Warszawie z dowcipu, bystrego umysłu, który z najtrudniejszych sytuacji pozwalał mu wychodzić zwycięsko — a poza tym znany również ze swojej odwagi.

Wielka miłość Ojczyzny i gotowość największej ofiary dla Państwa zbliżyła go z Kilińskim i starszym Cechu Kowali Marjańskim — z którymi wspólnie przygotowywał lud warszawski do walki z Rosjanami. Na pierwsze też hasło o święcie 17 kwietnia ruszył Sierakowski do walki na czele rzeźników warszawskich. Obsadzili oni dzielnicę przy zbiegu Zakromczyskiej i Franciszkańskiej oraz grupowali się na Nowym Mieście i na Podwalu, a w pień wycięli batalion Rosjan na Sto-Jerskiej.

W nagrodę męstwa i zasług, już po oswobodzeniu Warszawy wszedł Sierakowski wraz z innymi przedstawicielami mieszczaństwa do władz powstańczych, do t.zw. Komisji Porządkowej Ziemi Warszawskiej jako Komisarz w Departamencie Bezpieczeństwa. Widzimy go później w Deputacji Dozorczej nad Więźniami. Wraz z Kilińskim i znakomitszymi mieszczanami powołany został jako zastępca do najwyższej ówczesnej magistratury, t.zw. Rady Najwyższej Narodowej. Ale nie poprzestaje na funkcjach urzędowych. jako obywatel rozwija niezmordowaną działalność, organizując pomoc ze strony społeczeństwa na rzecz powstania. W wyniku tej akcji między in. Cech Rzeźniczy wystawił do korpusu policji 50 ludzi uzbrojonych i umundurowanych. Sam Sierakowski nie licząc się z niczem dostarczał bezpłatnie mięsa do lazaretów i dla wojska. Jaką cieszył się powagą i szacunkiem, tego dowodem, że został delegowany do asystowania królowi Stanisławowi Augustowi oraz trzymał do chrztu syna ówczesnego Prezydenta Miasta, znanego działacza patriotycznego, Zakrzewskiego.

Ofiarnych jak Sierakowski przywódców ruchu — w ujarzmionej wówczas przez wroga Ojczyźnie — czekała droga boleści, upokorzenia, zepchnięcia w niepamięć. Tylko w duszach naszych ojców żyła wciąż tradycja, podtrzymując płomień ducha, co nigdy nie pogodził się z najeźdźcą. Dopiero w wolnej Polsce składamy mu hołd należny pamięci bojownikowi a z wdzięczności za jego czyny, postawili mu w roku 1936 obywatele miasta Warszawy pomnik w postaci brązowej płaskorzeźby, która wmurowana została na gmachu szkoły powszechnej im. Biskupa Bandurskiego przy ulicy jego imienia na Pradze w Warszawie, nie daleko rzeźni miejskiej.

Znaczenie rzemiosła dla Państwa

W współczesnych czasach jesteśmy świadkami olbrzymiego współzawodnictwa w zbycie produkcji i jej wymianie. Siła fizyczna rąk i ich sprawność zeszła na drugi plan i stworzyła rzesze bezrobotnych. Przyczyną tego jest to, że siła i sprawność ludzka w nowoczesnej produkcji jest zbyt kosztowna. To ciągłe dążenie do największego obniżenia kosztów produkcji doprowadziło do tego, że maszyna coraz więcej zastępuje rękę ludzką. Nie bez wpływu tego pozostało rzemiosło. Te drobne warsztaty pracy ucierpiały od tej konkurencji nie mało, bo nie mogły nadążyć w doskonałości maszynowego wyrobu, jak również nie mogły obniżyć tak dalece kosztu produkcji.

W zrozumieniu ważności i celowości tych warsztatów pracy utworzono Izby Rzemieślnicze i tworzy się mniejsze lub większe zakłady rzemieślnicze.

Mimo trudnej sytuacji gospodarczej warsztatów rzemieślniczych raczej przybywa a nie ubywa.

Tłumaczyć to można tym, że strata pracy w większych zakładach zmusza człowieka do zajęcia się czymkolwiek. Również zachodzi i to, że wielkiej fabryce nie opłaca się produkcji pewnego artykułu z powodu braku odpowiedniej ilości odbiorców. Artykuł ten jednak jest potrzebnym co stwarza konieczność powstania mniejszego warsztatu produkcji, jakim jest warsztat rzemieślniczy.

Ograniczanie przywozu różnych artykułów z zagranicy dało możliwość powstania różnych warsztatów rzemieślniczych, przez co bilans handlowy państwa się poprawił a tysiącom dało się pracę. Na ogół biorąc więcej jest zatrudnionych osób w rzemiośle, niż w większych przedsiębiorstwach. Rzemiosło zatrudnia ponad 1 milion pracowników.

Dobrze zorganizowany warsztat rzemieślniczy i solidny w wykonywaniu swoich artykułów, to podwalina państwa. Rzemiosło wpływało i będzie wpływać na podniesienie się kulturalnego poziomu szerokich mas. Gdyby rzemiosło przesunęło się i zdołało przeniknąć w województwa wschodnie, miałyby to olbrzymie znaczenia dla podniesienia się kulturalnego tak tamtejszych miasteczek jako też i wsi. Usunęło by się przez to domorosłą tandetę, gdyż z braku dobrych rzemieślników prawie każdy jest dla siebie samowystarczalnym. Bez należytego przygotowania się do tego, nie da się jednak nic odpowiedniego wykonać. Z tego wynika, że dobrobyt ogółu rzemieślników i fachowość ich wpływa i przyczynia się do dobrobytu całego narodu, który winien dobrze zrozumieć słowa marszałka J. Piłsudskiego: „Idą czasy, których znamieniem będzie wyścig pracy, jak niegdyś był wyścig żelaza i wyścig krwi”.

Karol Antoszyk, kier. szkoły.

Statut

Cechu Rzeźników-Wędliniarzy w Mikołowie

Nazwa, siedziba, zakres działalności.

§ 1. Cech nosi nazwę Cech Rzeźników-Wędliniarzy. Siedzibą Cechu jest Mikołów. Okrąg działalności Cechu obejmuje obszar Sądu Grodzkiego Mikołów. Działalnością swą Cech obejmuje rzemiosło rzeźnicko-wędliniarskie.

Osobowość prawna.

§ 2. Cech jest osobą prawną; może nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać umowy, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywanym, być członkiem lub założycielem innych osób prawnych. Za zobowiązania Cech odpowiada swoim majątkiem.

Zadania.

§ 3. Do zadań Cechu należy:

- 1) pielęgnowanie ducha łączności oraz utrzymywanie i podnoszenie godności zawodowej członków;
- 2) piecza nad utrzymaniem dobrego stosunku między członkami Cechu i ich pracownikami;
- 3) piecza nad sprawami młodzieży rzemieślniczej, pozostającej na nauce u członków Cechu, oraz załatwianie sporów, wynikłych ze stosunku nauki rzemiosła;
- 4) popieranie i urządzanie szkół, kursów, odczytów itp., w celu kształcenia zawodowego członków Cechu, oraz ich rodzin i pracowników.

Środki działania.

§ 4. W wykonaniu swych ustawowych zadań Cech:

- 1) prowadzi działalność kulturalno-oświatową i towarzyską dla członków Cechu oraz ich rodzin i pracowników;
- 2) opiekuje się młodzieżą rzemieślniczą, pozostającą na nauce u członków Cechu, organizując, prowadząc lub popierając kursy, patronaty, świetlice, czytelnie, poradnie zawodowe itp.;
- 3) przesyła odpisy umów o naukę zawieranych przed Cechem pomiędzy członkami Cechu a uczniami rzemieślniczymi, wła-

ściwej izbie rzemieślniczej do rejestru oraz uwierzytelnia świadectwa przebytej lub ukończonej nauki;

4) rozstrzyga poddane jego orzecznictwu spory, wynikię ze stosunku nauki rzemiosła;

5) organizuje, prowadzi lub popiera szkoły i kursy dokształcające zawodowe, odczyty, konkursy, wystawy, wycieczki itp dla członków Cechu oraz ich pracowników i uczniów;

6) organizuje i prowadzi kasy i fundusze zapomogowe, (pożerbowe, sieroce itp.) dla członków Cechu oraz ich rodzin i pracowników.

Członkowie.

§ 5. Członkiem Cechu może być każdy rzemieślnik, prowadzący w okresie Cechu samoistnie warsztat rzeźnicko-wędliniarski i posiadający kartę rzemieślniczą, a także wdowa po członku Cechu, o ile na jej rachunek prowadzi się nadal warsztat przez zastępcę.

§ 6. Członkami honorowymi Cechu mogą być na mocy uchwały Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) Cechu, członkowie wymienieni w § 5 (a także inne osoby, które położyły zasługi dla Cechu lub wogóle dla rozwoju rzemiosła).

§ 7. Osoby, które chcą być przyjęte na członka Cechu, powinny zgłosić zamiar przystąpienia do Cechu pisemnie starszemu lub podstarszemu Cechu.

Zgłoszenia takie przedstawia starszy lub podstarszy Zarządowi Cechu na najbliższym posiedzeniu Zarządu.

O przyjęciu na członka Zarząd Cechu zawiadamia kandydata pisemnie; odmowa przyjęcia musi być umotywowana.

Członkiem Cechu staje się kandydat z dniem doręczenia mu zawiadomienia o wpisaniu go na listę członków. Wraz z zawiadomieniem należy każdemu członkowi przesłać odpis statutu Cechu.

§ 8. W razie odmowy przyjęcia na członka Cechu, kandydat może odwołać się do Walnego Zebrania (Zebrania delegatów), które rozstrzyga ostatecznie.

§ 9. Każdy członek może wystąpić z Cechu po pisemnym zgłoszeniu wystąpienia, złożonym przy najmniej na trzy miesiące przed końcem roku obrachunkowego. Występujący przestaje być członkiem po przyjęciu przez Walne Zebranie (Zebranie delegatów) Cechu sprawozdania rachunkowego za rok ubiegły z tem, że składki opłaca do końca roku obrachunkowego.

Z dniem tym występujący traci wszelkie prawa członka do majątku Cechu i do utworzonych przez Cech osobnych funduszów.

Występujący członek względnie wykluczony uchwałą Walnego Zebrania obowiązany jest uiścić tak zaległe, jak i bieżące opłaty, które w dniu jego wystąpienia były już nałożone dla pokrycia kosztów połączonych z działalnością Cechu i utworzonych przez Cech osobnych funduszów.

Wystąpienie z Cechu nie unieważnia zobowiązań członków wypływających z tytułu wzajemnej umowy między Cechem a występującym członkiem.

§ 10. Wykluczenie członka z Cechu może nastąpić na wniosek Zarządu na zasadzie uchwały Walnego Zebrania (Zebrania delegatów):

1) jeżeli członek zalega z uiszczeniem składek na rzecz Cechu i osobno utworzonych funduszków przez 6 miesięcy i mimo wezwania ze strony Zarządu zobowiązań swych nie wypełnia;

2) jeżeli rozmyślnie działa na szkodę Cechu czy też utworzonych funduszków, lub swym postępowaniem przynosi uszczerbek godności zawodowej rzemieślnika.

Prawa i obowiązki członków.

§ 11. Członek Cechu korzysta z usług i urządzeń Cechu wynikających z postanowień § 3 i 4 niniejszego statutu.

Członkowi Cechu przysługuje prawo wybierania i wybieralności oraz prawo głosowania na Walnym Zebraniu Cechu.

Nie posiadają prawa wybierania i wybieralności oraz prawa głosowania na Walnym Zebraniu Cechu członkowie:

1) prawomocnym wyrokiem sądu skazani na utratę praw publicznych — aż do czasu odzyskania tych praw;

2) na zasadzie orzeczenia sądowego ograniczeni w zarządzaniu swym majątkiem;

3) zalegający w ciągu 3 miesięcy ze składkami na rzecz Cechu do czasu uiszczenia tych zaległości.

Członkowie honorowi posiadają tylko głos doradczy na Walnym Zebraniu Cechu (Zebraniu delegatów).

§ 12. Obowiązkiem członka Cechu jest:

1) przyczynianie się do osiągnięcia zadań Cechu;

2) stosowanie się do przepisów statutu, uchwał Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) Cechu i zarządzeń, wydanych przez Zarząd Cechu;

3) wpłacenie przy wstąpieniu do Cechu wpisowego oraz uiszczenie potem stałej rocznej składki.

§ 13. Wpisowe przy wstąpieniu do Cechu wynosi złotych trzydzieści. Stała składka roczna wynosi złotych 18,00.

Stała składka roczna winna być płacona w ratach miesięcznych (kwartalnych) zgóry za dany okres.

Zarząd Cechu może w drodze wyjątku zwalniać poszczególnych członków całkowicie lub częściowo od obowiązku płacenia składek na stałe lub na czas określony. Zarząd może również odrazać poszczególnym członkom termin płacenia rat miesięcznych (kwartalnych) nie dłużej jednak niż na przeciąg 6-ciu miesięcy. Zwolnienie takie i ulgi winien Zarząd każdorazowo przedkładać do zatwierdzenia najbliższemu Walnemu Zebraniu (Zebraniu delegatów) Cechu.

Uiszczenie stałej składki rocznej nie zwalnia od obowiązku wnoszenia opłat za korzystanie z imprez, usług i urządzeń, od których ustanowione są opłaty specjalne na mocy regulaminów lub

uchwał Walnego Zebrania (Zebrania delegatów). Członkowie honorowi nie opłacają wpisowego i składki członkowskiej.

Władze Cechu.

§ 14. Władzami Cechu są:

- 1) Walne Zebranie Cechu (Zebranie delegatów);
- 2) Zarząd Cechu;
- 3) Komisja Rewizyjna.

Walne Zebranie.

§ 15. Walne Zebranie Cechu składa się z członków Cechu, posiadających prawo głosowania, wybierania i wybieralności.

Jeżeli Cech liczyć będzie więcej niż 500 członków zwyczajnych, funkcje Walnego Zebrania spełnia zebranie delegatów, przy czym 1 delegat przypada na każde pełne 10 członków zwyczajnych Cechu; jeżeli liczba członków zwyczajnych Cechu przekroczy 1000, jeden delegat przypada na każde pełne 20 członków zwyczajnych.

Delegaci i ich zastępcy wybierani są przez Walne Zebranie członków zwyczajnych Cechu na przeciąg 3 lat.

Delegatem może być wybrany zwyczajny członek Cechu, posiadający prawo głosowania, wybieralności i wybierania.

§ 16. Walne Zebranie Cechu (Zebranie delegatów) zwołuje starszy lub podstarszy Cechu do siedziby Cechu, za pomocą pisemnych zaproszeń, rozesłanych co najmniej na tydzień przed terminem Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) do wszystkich członków (delegatów) Cechu, albo przez ogłoszenie w czasopiśmie wskazanym przez właściwą terytorialnie Izbę Rzemieślniczą co najmniej na dwa tygodnie przed terminem Walnego Zebrania (Zebrania delegatów).

W zaproszeniach i w ogłoszeniach powinny być dokładnie wskazane: dzień, miejsce, porządek dzienny Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) oraz godzina otwarcia zebrania w pierwszym terminie, a w razie braku quorum nie wcześniej jak w godzinę po pierwszym terminie, jeżeli w pierwszym — nie będzie obecna co najmniej połowa uprawnionych do głosowania członków (delegatów) Cechu.

§ 17. Walne Zebranie (Zebranie delegatów) Cechu zwołuje się:

- 1) w marcu — w szczególności dla zatwierdzenia sprawozdania rachunkowego,
- 2) w listopadzie — w szczególności dla uchwalenia budżetu.

Zwołanie nadzwyczajnego Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) uchwała Zarząd Cechu z własnej inicjatywy, na pisemne żądanie co najmniej $\frac{1}{4}$ członków zwyczajnych Cechu, uprawnionych do głosowania, albo na żądanie władzy nadzorczej lub izby rzemieślniczej.

O zwołaniu zwyczajnego lub nadzwyczajnego Walnego Zebrania Cechu (Zebrania delegatów) powinna być zawiadomiona co najmniej na tydzień przed terminem zebrania właściwa władza nad-

zorcza oraz izba rzemieślnicza, których przedstawiciele mogą brać udział w Zebraniu z głosem doradczym.

§ 18. Nadzwyczajne Walne Zebranie Cechu (Zebranie delegatów) zwołuje starszy lub podstarszy nie później jak w trzy tygodnie po uchwale Zarządu, stwierdzającej konieczność zwołania. Zebranie powinno nastąpić w sposób przepisany w § 10 Statutu.

§ 19. Walnemu Zebraniu (Zebraniu delegatów) przewodniczy starszy lub podstarszy Cechu, a w przypadku, gdy Zebranie zostało zwołane na żądanie władzy nadzorczej lub izby rzemieślniczej — członek Zebrania, zaproponowany przez delegata tych ostatnich.

Przewodniczący Zebrania ma prawo wykluczyć z obrad członków, którzy nie stosują się do zarządzeń porządkowych.

§ 20. Do ważności uchwał Walnego Zebrania Cechu (Zebranie delegatów) konieczna jest obecność co najmniej połowy uprawnionych do głosowania członków (delegatów).

Jeżeli jednak w drugim terminie (§ 16 ust. 2) Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) brak jest wymaganego w ustępie pierwszym quorum, członkowie (delegaci) mogą przystąpić do obrad, przy czym uchwały zapadłe są prawomocne bez względu na ilość obecnych.

Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów, z wyjątkiem uchwał o uzupełnieniu porządku obrad, zmianie statutu, wykluczeniu członków Cechu i o likwidacji Cechu, które wymagają co najmniej $\frac{2}{3}$ głosów. Uchwały mogą zapadać jedynie w sprawach, objętych porządkiem obrad, w innych zaś sprawach, tylko za zgodą większości $\frac{2}{3}$ głosów.

§ 21. Do zakresu działania Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) należy:

1) wybór członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Polubownego;

2) uchwalenie budżetu, w szczególności wpisowego i składki rocznej, oraz wydatków, które nie były przewidziane w budżecie;

3) uchwalenie wysokości opłat, pobieranych za zawieranie przed Cechem umów o naukę rzemiosła oraz za potwierdzanie świadectw przebytej i ukończonej nauki, w granicach ustalonych przez właściwą terytorialnie izbę rzemieślniczą.

4) rozpatrzenie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań rachunkowych;

5) powzięcie uchwał w sprawie nabycia, zbycia lub obciążenia nieruchomości;

6) ustanowienie górnej granicy zadłużenia Cechu i upoważnienie Zarządu do zaciągnięcia pożyczek;

7) zbycie ruchomości Cechu, posiadających wartość historyczną, artystyczną lub naukową;

8) uchwalenie regulaminu kasy zapomogowej i kasy pogrzebowej oraz sądu polubownego;

9) zmiana statutu;

10) wykluczenie członka z Cechu i przyjęcie go ponownie na wniosek Zarządu;

11) przyznanie na wniosek Zarządu tytułu członka honorowego;

12) rozstrzyganie odwołań kandydatów od odmowy Zarządu przyjęcia na członka;

13) powzięcie uchwały o likwidacji Cechu;

14) powzięcie uchwał we wszystkich sprawach, przedstawionych przez Zarząd lub izbę rzemieślniczą, w szczególności w sprawie przynależności Cechu do innych osób prawnych.

Uchwały w sprawach wyszczególnionych w punktach 5, 6 i 7 wchodzą w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą.

§ 22. Uchwały Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) wpisuje się do księgi protokółów i opatruje podpisami przewodniczącego i sekretarza zebrania.

Odpisy uchwał wraz z odpisem protokołu otrzymuje w terminie 4 tygodniowym od dnia Zebrania władza nadzorcza oraz izba rzemieślnicza.

Reklamacje przeciwko uchwałom Walnego Zebrania (Zebranie delegatów) wolno wnosić do władzy nadzorczej w terminie 14-dniowym od dnia Zebrania.

§ 23. Wybory starszego, podstarszego i członków Zarządu i ich zastępców są tajne i odbywają się za pomocą kartek wyborczych. Wszystkich tych wybiera Walne Zebranie (Zebranie delegatów) zwykłą większością głosów obecnych, głosując oddzielnie na starszego, podstarszego i członków Zarządu i ich zastępców.

Te same zasady obowiązują przy wyborze członków komisji rewizyjnej i sądu polubownego. Wyniki głosowania zapisuje się do protokołu.

§ 24. Jeżeli się okaże, że wybrany do Zarządu Cechu lub do innych organów członek nie posiada lub utracił prawo wybieralności, powinien ustąpić z Zarządu.

W razie odmowy władza nadzorcza po przeprowadzeniu dochodzenia zarządza wykluczenie z Zarządu. Od takiego zarządzenia przysługuje prawo wniesienia odwołania do władzy wyższej.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

§ 25. Walne Zebranie (Zebranie delegatów) nie może podejmować uchwał w sprawach, które są sprzeczne z zarządzeniami władzy nadzorczej lub izby rzemieślniczej, wydanymi w ich ustawowym zakresie działania.

Zarząd.

§ 26. Zarząd Cechu składa się ze starszego, podstarszego jako jego zastępcy oraz 5 członków i tyluż zastępców.

Zarząd Cechu wybiera się na okres trzyletni.

Co roku ustępuje w drodze losowania $\frac{1}{3}$ członków Zarządu i ich zastępców.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

W razie ustąpienia starszego, zastępuje go do końca kadencji podstarszy, w razie ustąpienia starszego i podstarszego w prawa i obowiązki starszego wstępuje najstarszy wiekiem członek Zarządu, którego obowiązkiem jest zwołać w ciągu 4 tygodni Walne Zebranie (Zebranie delegatów) dla dokonania wyboru starszego i podstarszego na okres pozostały do upływu kadencji.

Członków Zarządu zastępują ich zastępcy w kolejności otrzymanych przy wyborze głosów, a w razie ich równości, w porządku alfabetycznym.

Zastępców powołuje starszy lub podstarszy Cechu na czas przeszkody względnie na resztę okresu urzędowania odnośnego członka.

W razie niemożności dalszego kompletowania w ten sposób Zarządu, ma nastąpić wybór uzupełniający na resztę okresu wyborczego.

Starszy, podstarszy i członkowie Zarządu pełnią swoje czynności bezpłatnie.

§ 27. Zebrania Zarządu odbywają się co najmniej raz na miesiąc.

W razie żądania $\frac{1}{3}$ członków Zarządu, izby rzemieślniczej lub władzy nadzorczej — zebranie Zarządu powinno odbyć się w ciągu 7 dni od dnia zgłoszenia żądania.

Uchwały Zarządu Cechu zapadają w obecności starszego lub podstarszego, oraz co najmniej połowy członków Zarządu, zwyczajną większością głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego, który głosuje ostatni.

Zarząd wybiera z pośród siebie na przeciąg jednego roku sekretarza i skarbnika oraz ich zastępców.

Z posiedzeń Zarządu należy sporządzić zwięzłe protokoły, które winny być podpisywane przez przewodniczącego i sekretarza.

Zakres działania Zarządu.

§ 28. Do zakresu działania Zarządu Cechu należy:

- 1) zawiadywanie majątkiem Cechu;
- 2) załatwianie spraw bieżących;
- 3) zwoływanie Walnego Zebrania (Zebrania delegatów) i przygotowywanie wniosków do uchwał Zebrania;
- 4) przyjmowanie i zwalnianie pracowników biura Cechu, ustalanie ich wynagrodzenia, oraz zawieranie umów o pracę;
- 5) przyjmowanie do wiadomości zawieranych przed Cechem umów o naukę;
- 6) przyjmowanie do zatwierdzającej wiadomości wydanych świadectw ukończenia nauki w rzemiośle oraz uwierzytelnionych świadectw przebytego czasu nauki;
- 7) załatwianie wszystkich spraw, niezastrzeżonych Walnym Zebraniem (Zebraniem delegatów);
- 8) wydawanie regulaminów wewnętrznych po uprzednim ich uzgodnieniu z właściwą terytorialnie izbą rzemieślniczą.

Reprezentacja prawna Cechu.

§ 29. Starszy lub podstarszy reprezentuje Cech na zewnątrz kieruje działalnością Cechu, ma nadzór nad całym tokiem czynności, podpisuje wszelkie pisma, wychodzące z Cechu, z wyciśnięciem na nich pieczęci Cechu, zawiera w imieniu Cechu umowy oraz przedkłada Zarządowi Cechu na Zebraniu do zatwierdzającej władomości zawarte przed Cechem umowy o naukę, wydane świadectwa ukończenia nauki w rzemiośle oraz uwierzytelnione świadectwa przebytego czasu nauki.

Jako legitymacja przy zawieraniu w imieniu Cechu umów, wystarcza dla starszego lub podstarszego odpowiednie poświadczenie Władzy Nadzorczej.

Budżet, rachunkowość i sprawozdanie.

§ 30. Zarząd Cechu sporządza budżet, zamknięcia rachunkowe i prowadzi rachunkowość według wzorów, ustalonych przez właściwą terytorialnie izbę rzemieślniczą.

Co rok, w terminie do 31 stycznia Zarząd Cechu jest obowiązany do przedłożenia właściwej terytorialnie izbie rzemieślniczej sprawozdania o położeniu gospodarczym i liczebności członków, według ustalonego przez tę izbę rzemieślniczą wzoru.

Rok kalendarzowy jest rokiem budżetowym. Pierwszy niepełny rok należy uważać za pełny.

Książki rachunkowe Cechu są parafowane przez Prezesa i Dyrektora izby Rzemieślniczej.

Uchwalone przez Walne Zebranie (Zebranie delegatów) Cechu: budżet w listopadzie, a zamknięcie rachunkowe za rok ubiegły w marcu, Zarząd Cechu niezwłocznie przesyła w odpisie do wiadomości Władzy Nadzorczej i właściwej terytorialnie izbie rzemieślniczej.

Organizacja biura.

§ 31. Organizację biura Cechu ustala regulamin wewnętrzny, wydany przez Zarząd Cechu.

Lokata funduszów.

§ 32. Nadwyżki budżetowe Cechu winny być lokowane w sposób zapewniający bezpieczeństwo prawne.

Cechowi nie wolno lokować kapitału w udziałach takich osób prawnych, w których odpowiedzialność członków za zobowiązania jest nieograniczona.

Kasy zapomogowe i pogrzebowe.

§ 33. Na podstawie uchwały Walnego Zebrania Cechu (Zebrania delegatów) mogą być założone kasy zapomogowe i pogrzebowe dla członków Cechu oraz ich rodzin i pracowników.

Kasy zapomogowa i pogrzebowa rządzą się regulaminem, uchwalonym przez Walne Zebranie (Zebranie delegatów) Cechu.

Szkoły, kursy, odczyty.

§ 34. W celu kształcenia zawodowego członków oraz ich pracowników i uczniów Cech popiera i urządza szkoły, kursy, odczyty itp. Do spełnienia tych zadań powołany jest Zarząd Cechu.

Przy prowadzeniu działalności oświatowej władze Cechu obowiązane są stosować się do obowiązujących w tej mierze ustaw oraz rozporządzeń i zarządzeń Władz Państwowych.

§ 35. Zarząd Cechu może powoływać dla spraw specjalnych komisje o charakterze doradczym jak np. czeladniczą, uczniowską, gospodarczą, oświatową itp., przy czym w skład takich komisji wchodzić mogą także osoby zaproszone przez Zarząd, nie będące członkami Cechu.

Komisje rządzą się regulaminami wydanymi przez Zarząd Cechu.

Przewodniczących komisyj i ich zastępców mianuje Zarząd Cechu aż do odwołania.

Komisja Rewizyjna

§ 36. Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków Cechu, wybranych przez Walne Zebranie (Zebranie delegatów) zwykłą większością głosów na okres 1 roku. Członek Zarządu ani jego zastępca nie mogą być równocześnie członkami Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna obowiązana jest przynajmniej raz na rok, nie później niż w miesiącu marcu, przy uczestnictwie co najmniej 2 członków sprawdzić prawidłowe wykonanie budżetu, prowadzenie ksiąg rachunkowych, kasę i dowody kasowe, korespondencję, sporządzone przez Zarząd zamknięcie rachunków i spisać ze swych czynności protokoły, zawierający wniosek o udzielenie lub nie udzielenie Zarządowi Cechu absolutorium.

Komisja Rewizyjna ma poza tym prawo dokonać powyższych czynności w każdym czasie z własnej inicjatywy, lub na zgłoszone do przewodniczącego Komisji pisemne żądanie $\frac{1}{4}$ ogólnej liczby członków Cechu, bądź też z właściwej terytorialnie izby rzemieślniczej, albo z polecenia Władzy Nadzorczej.

Stosunek do Izby Rzemieślniczej.

§ 37. Cech stosuje się do zarządzeń właściwej terytorialnie izby rzemieślniczej, wydanych na podstawie ustawy przemysłowej i niniejszego statutu.

Zmiana statutu i rozwiązanie.

§ 38. Wniosek o zmianę statutu powinien być podany Zarządowi na piśmie. O ile z takim wnioskiem występują członkowie Cechu, musi pismo, zawierające wniosek, być podpisane przez $\frac{1}{4}$ członków Cechu. Z wnioskiem zmiany statutu może również wystąpić Zarząd Cechu.

Sprawa zmiany statutu powinna być rozpoznawana na nadzwyczajnym w tym celu zwołanym Walnym Zebraniu (Zebraniu delegatów), o którym wszyscy członkowie Cechu powinni być zawiadomieni za pomocą pisemnych zaproszeń, zawierających wnio-

sek o zmianę statutu. Zaproszenia mają być rozesłane przy najmniej na 14 dni przed terminem Zebrania. Równocześnie z rozesłaniem zaproszeń Zarząd Cechu daje ogłoszenie o Walnym Zebraniu do czasopisma „Gazeta Przemysłu Rzeźnickiego“ w Poznaniu.

Zmianę statutu uchwała Walne Zebranie (Zebranie delegatów) w obecności $\frac{1}{2}$ co najmniej członków Cechu (uprawnionych do głosowania delegatów). Uchwały zapadają większością $\frac{2}{3}$ głosów uprawnionych do głosowania.

Gdyby na Walne Zebranie (Zebranie delegatów) nie stawiała się wymagana liczba członków, powinien Zarząd Cechu w ciągu 4 tygodni zwołać drugie Walne Zebranie (Zebranie delegatów) dla tego samego celu, które może uchwalić zmianę statutu przy każdej ilości obecnych członków, co w zaproszeniach na powtórne Zebranie powinno być wyraźnie zaznaczone.

Uchwalona zmiana statutu staje się prawomocna po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą.

§ 39. W razie przymusowej likwidacji Cechu wojewódzka władza przemysłowa wyznacza likwidatora, który przeprowadza likwidację spraw Cechu, ustala jego stan majątkowy, ściąga należności i reguluje zobowiązanie Cechu wobec osób trzecich. O przeznaczeniu pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań Cechu majątku w nieruchomościach, ruchomościach, gotówce i papierach wartościowych, decyduje wojewódzka władza przemysłowa po wysłuchaniu opinii właściwej terytorialnie izby rzemieślniczej, przekazując pozostały czysty majątek na ogólne cele, odpowiadające interesom rzemiosła (szkoły, bursy, stypendia, muzeum itp.)

Dobrowolna likwidacja Cechu następuje na podstawie uchwały Walnego Zebrania Cechu, (Zebrania delegatów), powziętej większością $\frac{2}{3}$ głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do głosowania członków Cechu (delegatów). Likwidację spraw Cechu, ustalenie jego stanu majątkowego, ściąganie należności i uregulowanie zobowiązań Cechu wobec osób trzecich przeprowadza Zarząd Cechu; Walne Zebranie Cechu (Zebranie delegatów) może jednak wybrać specjalną komisję likwidacyjną, złożoną co najmniej z 3 osób.

O przeznaczeniu pozostałego po zaspokojeniu zobowiązań Cechu majątku Cechu w nieruchomościach, ruchomościach, gotówce i papierach wartościowych, decyduje Walne Zebranie Cechu (Zebranie delegatów), którego uchwała wymaga zatwierdzenia przez właściwą Władzę Nadzorczą. W braku powzięcia takiej decyzji, rozstrzyga o przeznaczeniu majątku Cechu terytorialnie właściwa izba rzemieślnicza.

Ogłoszenia.

§ 40. Wszelkie ogłoszenia Cechu umieszczone będą w czasopiśmie „Gazeta Przemysłu Rzeźnickiego“ w Poznaniu.

Uchwalono dnia 23 sierpnia 1936 r.

Karol Pifko II., st. cechmistrz

Paweł Pilar, Jerzy Babczyński, Piecha Jan, Turczyk Wilhelm.

Bezwonnie

impregnowane

OD 10-ciu LAT
KORKOWE PŁYTY
DLA
CHŁODNI
TYLKO z FIRMY:

„IZOLACJA”

Sp. z o o.

KRAJOWA FABRYKA
MATERIAŁÓW IZOLACYJNYCH
KATOWICE II, Paderewskiego 21

Montaż izolacji w chłodniach przez naszych
monterów specjalnych

Projekty, Oferty, fachowa obsługa!

Ceny bezkonkurencyjne : Dostawa najkrótsza

E. GRÜTZ NAST.

MIKOŁÓW

Poleca P.T. mistrzom rzeźnickim
wszelkiego rodzaju narzędzia
oraz maszyny rzeźnicke

Restauracja „Suchy”

Mikołów

Poleca

swoją wyborową kuchnię,
jak również piwa, wódki
i likiery

**Specjalna sala do zebrań
i zabaw**

Józef Lipiński

Mistrz rzeźnicki

Mikołów • Rynek 4

Poleca swoje znakomite wyroby

JANINA BOHM

WŁAŚC. JANINA BERGER

SKŁAD UNIWERSALNY

MIKOŁÓW G.-ŚL., UL. 3 MAJA 8

**Poleca na dogodnych warunkach
Aparaty Radiowe oraz Rowery**

Restauracja Adamek

Mikołów, ul. Pszczyńska 14

Siedziba Cechu Rzeźników w Mikołowie

Poleca
swoją znakomitą kuchnię,
dobrze pielęgnowane piwa i wódki
oraz lokal do zebrania towarzyskich

AUTOMATYCZNE WAGI UCHYLNE
Maszyny do krajania szynki i wędlin

MARKI

ŚWIATOWEJ

Żądajcie ofert i bezpłatnej demonstracji

VAN BERKEL I SKA, S. Z O. O. - KATOWICE
KOPERNIKA 11

EDWARD RICHTER

Skład skór i pasów transmisyjnych
Mikołów

Poleca:

Przybory rzeźnicze oraz jelita

H. NEBEL I SKA **MIKOŁÓW • RYNEK 2**

Najtańsze źródło zakupu towarów
manufakturowych, bławatnych i krótkich

**Płaszcze damskie
i dziecięce**

TELEFON
211-84

**Chusty ślubne, pledy
i jedwabie na fartuchy**

„VULKAN“ **MANDERA**

Odlewnia żelaza i bronzu, fabryka maszyn

MIKOŁÓW
Plebiscytowa 12-14

AUTOMATYCZNE
CHŁODNIE
NOWOCZESNEGO
SYSTEMU

WILHELM MÜLLER
i SKA

Spółka z o. o.

PIEKARY ŚLĄSKIE

CIEPŁOCHRONNE
i ZIMNOCHRONNE
IZOLACJE

Drukarnia Ludowa, spółdz. z o. udz. Katowice

Ernest Freier

MISTRZ RZEŹNICKI

MIKOŁÓW

ULICA 3-go MAJA 19

P o l e c a :

**pierwszorzędne
wyroby masarskie.**

**Codziennie
świeże wędliny.**

Na życzenie

darmo dostawa klientom do domu.

Śp. Józef Turczyk
długoletni członek cechu.

